
Документ за разглеждане в заседание

B9-0292/2022

3.6.2022

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявления на Съвета и на Комисията
съгласно член 132, параграф 2 от Правилника за дейността

относно заплахите за правото на аборт в световен мащаб: възможна
отмяна на правото на аборт в САЩ от Върховния съд
(2022/2665(RSP))

**Маргарита де ла Писа Карион, Ядвига Вишневска, Елжбета
Рафалска, Елжбета Крук, Беата Кемпа, Изабела Хелена Клоц,
Йоахим Станислав Бруджински, Витолд Ян Вашчиковски, Томаш
Пьотър Поремба, Ладислав Илчич, Берт Ян Ройсен, Кристиан
Терхеш, Емануил Франгос, Хорхе Бусаде Виялба, Херман Терч,
Карло Фиданца, Винченцо Софо**
от името на групата ECR

Резолюция на Европейския парламент относно заплахите за правото на аборт в световен мащаб: възможна отмяна на правото на аборт в САЩ от Върховния съд (2022/2665(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 168, параграф 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в който се посочва, че „действията на Съюза са съобразени с отговорностите на държавите членки, що се отнася до определянето на тяхната здравна политика, както и в организирането и предоставянето на здравни услуги и медицински грижи“,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека (ВДПЧ), провъзгласена от Общото събрание на ООН на 10 декември 1948 г., в член 3 от която се посочва, че „всеки има право на живот, свобода и лична сигурност“, а в член 18 – че „всеки има право на свобода на мисълта, съвестта и религията“,
- като взе предвид Декларацията на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 20 ноември 1989 г., в чийто преамбюл се посочва, че „детето се нуждае от специална защита и грижи, включително от подходяща правна защита, както преди, така и след раждането“,
- като взе предвид член 10 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който гласи, че „всеки има право на свобода на мисълта, съвестта и религията“ и че правото на възражение по съвест се признава съгласно националните закони, които уреждат упражняването на това право,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за защита на правата на човека и на човешкото достойнство във връзка с прилагането на постиженията на биологията и медицината, която предвижда в член 4 относно професионалните задължения и правилата за поведение, че „всяка интервенция, свързана със здравето, включително и научноизследователската дейност, съблюдава професионалните правила и задължения, както и правилата за поведение, приложими в дадения случай“,
- като взе предвид своята резолюция от 10 декември 2013 г. относно сексуалното и репродуктивното здраве и права¹,
- като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- A. като има предвид, че формулирането и прилагането на политики, свързани със сексуалното здраве и образование, репродукцията и аборта, попадат изключително в законодателната компетентност на държавите членки;

---

¹ ОВ С 468, 15.12.2016 г., стр. 66.

- Б. като има предвид, че животът има абсолютна стойност и че едно здраво общество признава тази стойност;
- В. като има предвид, че хората имат самосъзнание, което ги кара да надхвърлят пределите и да търсят смисъла на живота;
- Г. като има предвид, че достойнството е присъщо на съществуването на човека и никога не може да бъде поставяно под въпрос;
- Д. като има предвид, че човекът и неговият живот са цел сами по себе си и че защитата на този живот не може да бъде предмет на никакви условия;
- Е. като има предвид, че за да съществува свобода при вземането на решения, истината и реалността трябва да бъдат признавани, така че да не може да има измама;
- Ж. като има предвид, че хората трябва да се възползват пълноценно от свободата си и да я упражняват в стремеж към собственото си благо и благо на другите;
- З. като има предвид, че член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз гарантира правото на всяко лице на здравна профилактика и на ползване на медицински грижи при условията, установени от националното законодателство, като се осигурява висока степен на закрила на човешкото здраве;
- И. като има предвид, че абортът представлява прекратяване на живот, протичащ в утробата на майката;
1. отбелязва, че Европейският съюз не разполага с компетентност за разработването и прилагането на политики, свързани със сексуалното здраве и образование, репродукцията и аборта на национално или международно равнище;
2. отбелязва, че достъпът до аборт не е признат като право на човека съгласно международното право, ВДПЧ, съответните договори или съдебната практика на Европейския съд по правата на човека и Съда на Европейския съюз;
3. подчертава, че абортът никога не може да се счита за право на човека, тъй като нарушава самата основа на правата на човека и противоречи на самата човешка природа;
4. счита, че както животът, така и здравето са ненакърними и неотменими блага, които са основата и гаранцията за упражняването на правата на човека;
5. отбелязва, че човешкият живот има безгранична стойност и трябва да бъде ценен; посочва, че наша естествена отговорност е да се грижим за живота и да го защитаваме от всякаква форма на насилие или нарушаване на достойнството му;
6. отбелязва, че прекратяването на бременност премахва възможността за раждане на уникален и неповторим човек;
7. потвърждава, че всеки вид насилие и лишаване от свобода представлява посегателство срещу свободата и достойнството на човека;

8. припомня, че „nasciturus“ (нероденото дете) получава специфична правна защита във всички ситуации, които могат да бъдат благоприятни за него, като статутът му се приравнява на статута на новородено дете;
9. припомня правото на бременните жени да получават надлежно внимание и третиране, за да бъдат подкрепяни в нестабилната ситуация, в която се намират;
10. посочва, че животът в утробата е деликатен и може да изисква специални грижи от страна на майката;
11. посочва, че свободата на вземане на решения е нарушена, когато бременната жена не разполага по всяко време с обективна, вярна и пълна информация за бременността си;
12. посочва, че автономността на пациента трябва да бъде в съответствие със защитата на физическата безопасност на майката и детето, както и на живота им;
13. припомня, че правилното упражняване на свободата предполага защита на най-незащитените и най-крехките и че то трябва да бъде в съответствие с доброто и истината;
14. припомня правото на всяка бременна жена да получава навременни медицински грижи, за да гарантира високо равнище на защита на собственото си здраве и здравето на детето си;
15. припомня, че някои бременни жени биха могли да се окажат в безпомощно положение, което предполага задължение за държавите членки да предоставят икономическа, социална и психологическа подкрепа и да прилагат мерки за помощ;
16. призовава за признаване на помощта, предоставяна от институциите, които предлагат подкрепа на бременните жени;
17. припомня, че съществуват права и задължения както за бащата, така и за майката, тъй като те носят неотменима отговорност от началото на бременността, през ранната детска възраст и по време на израстването и съзряването на детето;
18. посочва, че всяко ограничаване на броя на децата противоречи на правото на живот, което е залегнало в законодателството в областта на правата на човека и е от основно значение за демократичните принципи на правовата държава;
19. припомня, че принудителната стерилизация нарушава достойнството на жените и е акт на насилие съгласно член 7 от Римския статут на Международния наказателен съд;
20. припомня, че принудителният аборт е нарушение на основните права, което следва да бъде публично осъждано и преследвано по наказателен път;
21. призовава да се заяви, че селективният аборт на момичета е неприемлив, представлява дискриминация, основана на пола, и трябва да бъде напълно

отхвърлен;

22. отбелязва, че майките, чиито бебета може да имат някаква форма на малформация или физически или биологични ограничения, често биват насърчавани да извършват аборти, което може да доведе до отхвърляне на тези лица от обществото;
23. призовава за признаване на факта, че след аборт някои жени понасят психологически вреди и съжаляват, когато тяхното решение не е било обмислено свободно, съзнателно и отговорно поради недостатъчно образование и информация;
24. настоятелно призовава държавите членки да изискват официалното съгласие на родителите, когато малолетно или непълнолетно лице обмисля аборт, тъй като те са отговорни за грижите и образованието на своите деца;
25. настоятелно призовава държавите членки да разберат, че съществуват кампании, насочени против бременността, които дискредитират някои аспекти на майчинството и могат да окажат отрицателно въздействие върху житейския избор на хората;
26. призовава за осъзнаване на натиска, който може да бъде упражнен от емоционалната, семейната и социалната среда на една бременна жена, като тя може да бъде принудена да извърши аборт и по този начин се обуславя свободата ѝ на вземане на решения;
27. отбелязва, че правото на отказ по съвест на здравните специалисти е основно и съществено право в областта на медицинските грижи и че те никога не трябва да бъдат принуждавани или подлагани на натиск да действат в противоречие с професионалната медицинска етика;
28. припомня, че предлагането на аборт многократно и/или под заплаха е посегателство срещу свободата на съвестта и вземане на решения на жените;
29. посочва, че свободата на съвестта трябва да се зачита и че хората трябва да бъдат свободни да изразяват различни идеи, мнения и убеждения;
30. осъжда факта, че в политическия и социалния дискурс е налице цензура на някои мнения в защита на живота;
31. подчертава, че формулирането и прилагането на политики в областта на сексуалното образование в училищата е от изключителната компетентност на държавите членки и че тези политики трябва винаги да зачитат отговорността на родителите;
32. припомня, че от най-ранния ембрионален стадий бебето може да пострада в резултат на всякакъв вид намеса или насилие по време на естественото му гестационно развитие;
33. отбелязва необходимостта от анализ на въздействието върху нашето общество на

узаконяването на практики, противоречащи на защитата на живота;

34. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и националните парламенти на държавите членки, на Агенцията на Европейския съюз за основните права и на генералния секретар на Организацията на обединените нации.